

عنوان مقاله:

بررسی استعاره مفهومی در آیات دال بر تجسم اعمال

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادب عربی، دوره 11، شماره 23 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

علی اسودی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه خوارزمی

مریم اطهری نیا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

از منظر معناشناسان شناختی استعاره، منحصر در زبان و واژگان نیست بلکه مفهومی فراگیر می یابد و به صورت استعاره مفهومی - که در آن یک حوزه مفهومی بر اساس حوزه مفهومی دیگر فهمیده می شود- نمود می یابد. در استعاره مفهومی، بسیاری از مفاهیم، به خصوص مفاهیم انتزاعی، از طریق انطباق استعاری اطلاعات و انتقال دانسته ها نظم می یابد و دایره گسترده ای از مفاهیم با بیانی جدید در اختیار مخاطب قرار می گیرد. یکی از مهم ترین آموزه های دینی قرآن کریم که مفاهیم انتزاعی را با ساختار استعاری، مفهوم سازی نموده، مساله تجسم اعمال است که تحلیل و بررسی آیات مربوط به آن می تواند زوایای نهفته محتوایی و تناظرها و برجستگی های موجود در آن را فرادید مخاطب قرار دهد. این نوشتار با روش توصیفی- تحلیلی و با رویکرد شناختی، استعاره های مفهومی را در آن دسته از آیاتی که به طور صریح بر تجسم اعمال دلالت دارند و منطبق با الگوهای استعاری مطرح شده از سوی لیکاف و جانسون هستند، بر مبنای طبقه بندی استعاره های عینی به ذهنی در سه حوزه: ساختار بنیاد، شیء بنیاد و جاندار بنیاد، مورد بررسی قرار داد و به این نتایج دست یافت که: بازنمایی آیات دال بر تجسم اعمال با حوزه های مبدا؛ کالا، غبار پراکنده، غل و زنجیر و... با نام نگاشت هایی چون؛ عمل، کالا است، عمل مجرمان، غبار پراکنده است، عمل کافران، غل و زنجیر است و... سبب شده مفاهیم موجود در آنها ملموس تر و قابل فهم تر به مخاطب منتقل شود.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، تجسم اعمال، معناشناسی شناختی، استعاره مفهومی، استعاره عینی به ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1423998>

